

Nota de premsa

L'Escola Cristiana de Catalunya (col·lectiu que agrupa les comunitats educatives de 413 escoles, amb un total de 255.000 alumnes) considera l'Avantprojecte presentat com un mal inici del procés de la Llei d'Educació de Catalunya

L'Avantprojecte de la LEC frustra les expectatives creades pel Pacte Nacional per a l'Educació

La Fundació Escola Cristiana de Catalunya després d'estudiar el text fa una primera valoració general poc favorable. En primer lloc es tracta d'un text que ha generat sorpresa. Especialment pel que fa a l'escola concertada, l'articulat **trenca amb molts dels principis del Pacte Nacional per a l'Educació** i es situa lluny del seu esperit i de la seva lletra. A més, l'esmentat Avantprojecte no es correspon a les Bases de la Llei fetes públiques pel Departament d'Educació, ni als anuncis que el propi conseller i altres alts càrrecs del Departament feien sobre allò que la nova llei pretenia: flexibilitat del sistema, autonomia de centre, resolució de l'atzucac de la gratuïtat...

És un text legal extremadament llarg i que vol abordar moltes qüestions però, alhora, poc concret en molts aspectes i molt confús pel que fa a les competències de les administracions educatives i en el tractament del règim jurídic del professorat.

Valorem positivament **l'esforç per la dignificació i reconeixement de la figura del professorat** en diversos articles de la llei. També la voluntat manifesta d'una **major implicació i compromís de la família amb l'escola**, tot i que resulta poc coherent amb el tracte poc afavoridor que rep el dret dels pares a elegir centre educatiu.

Així, la llei que havia de servir per a l'autonomia dels centres, malauradament, **multiplica les administracions que poden intervenir en educació** i les competències d'aquestes, la qual cosa **la converteix en molt intervencionista. Teixeix una teranyina burocràtica entorn l'escola** feta de zones, consorcis, consells... L'autoritat de les direccions a l'escola pública i de la titularitat (que és qui ostenta el dret a la direcció de l'escola privada, concertada o no) es veu molt mediatitzada per aquest entorn.

L'escola concertada no es pot sentir reconeguda en aquesta llei, ni per la seva història ni per la seva realitat actual. Tampoc obre perspectives de futur engrescadores per a aquest sector. L'ombra de la **concepció subsidiària de l'escola concertada** respecte la pública, plana sobre tot el text.

D'altra banda, sorprèn, des del mateix inici de la llei, que en parlar dels principis del sistema educatiu de Catalunya no s'esmentin la llibertat d'ensenyament, el pluralisme o el dret d'elecció de centre per part dels pares. Tampoc es fa esment explícit al país i a la cultura catalana, més enllà de la llengua i d'un ambigu "conreu de la cultura pròpia" on no queda clar a què s'està referint quan es parla de pròpia. Per contra, s'entesta en parlar d'un ensenyament *laic* impropri en un estat constitucionalment aconfessional, però no pas laic.

Contravenint el mandat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya que diu que "**la Generalitat ha d'establir un model educatiu d'interès públic**" (en el seu article 21.1), i apartant-se del que recull el Pacte Nacional per a l'Educació, l'Avantprojecte només parla d'un servei públic d'educació.

El caràcter propi dels centres privats (els titulars dels quals tenen dret a establir) passa a ser irrellevant en aquest Avantprojecte. Només s'esmenta un cop en tot el text i és en referència a l'adscripció de centres. En les moltes ocasions en què es parla de projecte educatiu (63 vegades) mai es fa referència al caràcter propi que ha d'animar aquest projecte educatiu en els centres privats concertats.

Aquesta llei **ens allunya de la perspectiva de gratuïtat i del principi d'analogia de recursos humans i materials** per a una coresponsabilitat entre l'escola pública i la concertada. Enterra el concepte de cost de la plaça escolar com a base de càlcul del finançament necessari en el sistema i per concretar la gratuïtat. Oblida el tractament de la "sisena" hora a l'escola concertada i només s'hi refereix de manera boirosa en relació a la pública.

Analitzant l'Avantprojecte i l'aportació que representa hom es pot qüestionar si és necessària una llei d'aquestes característiques. Aquest Avantprojecte només pot generar tensió, innecessària per l'escassetat d'elements innovadors que conté, ja que és evident que aquest redactat **no podrà aglutinar el consens suficient que li doni perspectives de durabilitat**. Si es manté aquest text d'Avantprojecte, només podrà néixer una llei de curta volada, **lluny de l'ambició de fer "una llei de país"** tal com s'havia presentat aquesta iniciativa.

Barcelona, 8 de maig de 2008